

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Sibiu, 20 Octomvrie st. v.

Cum stăm? Fiecare zi ni se impune această întrebare.

Fiecare zi ne dăm seama asupra celor petrecute în zilele precedente și rămânem cu impresiunea, că mult puțin cât am lucrat, totuși am făcut ceva ispravă. Și această ispravă este a se căuta mai mult în măsurile „coercitive” ale adversarilor nostri.

Fiecare zi, fiecare oară și fiecare minut suntem expuși de a ne pune în cumpănă forța noastră de rezistență. Și numai cu forța noastră de rezistență ne putem mândri; aceasta este isprava ce am făcut-o de deci de ani; nimic mai mult la activul nostru politic.

Au murit bătrânii nostri: ne-au lăsat însușirea pentru cauza noastră națională; vom muri noi: ce vom lăsa urmașilor nostri?

Oscilăm dela o idee la alta, și nici odată nu suntem hotărâți: o dovadă de lipsa de educațiune politică. Recunoaștem cu toții această lipsă și totuși nu ne-am dat silința, ca cel puțin urmașii nostri să fie scutiți de ea. Și dacă urmașii nostri părăsiți de dorul de a lupta pentru poporul românesc, vor căuta să studieze faptele predecesorilor lor, faptele noastre: ce vor găsi? Anarhie în organizația noastră interioară, tradare în afară.

Forța primează dreptul.

Sunt și între noi oameni cu vederi mai înaintate, dar vederile acestora, la tot pasul se împedecă de vederile prea mărginite ale unor oameni cu rea credință și lipsiți de capabilitate politică, cari mai totdeauna sunt conduși de patime personale; și acești oameni, favorizați de împregiurări, se bucură de aderența multor oameni de bună credință, dar prea naivi de firea lor.

Mai mult!

Bărbați, cari și până azi trec de „buni români”, abuzează de buna cre-

dință a unor oameni preocupați de interesele lor și în imprudența lor, comit faptele cele mai revoltătoare, prin care își dau arama pe față.

Abusul acestor bărbați de bună credință altora s'a repetat în multe rânduri în timpii din urmă și sperăm, că masa poporului va fi în urmă edificată asupra exploatărilor ce le comit ipocriții nostri pe spinarea Românilor lesne credetori.

Și dacă Românii se vor încredința despre adevărul celor ce le repetăm astăzi, ne place a crede, că ne vom pute stringe mai cu înlesnire rîndurile și cu timpul vom pute forma un partid bine încheiat, cu care apoi vom pute combate tendințele subversive ale ermafrodiților nostri, vom pute să stăm față în față cu cei-ce dețin puterea statului.

Câtă vreme însă ne mărginim a ne încredința viitorul în mâinile unor oameni cu caracter politic prea slab, nu vom pute face nici o treabă și vom fi considerați de cei dela stăpânire ca nisce oameni netreb-nici și lipsiți cu desăvîrșire de capacitate politică.

Trebue dar' să fim mai cu prevedere, să nu ne prea încredem în aceia, cari monopolizează „naționalismul” și „românismul”, să fim rezervați și îmbumbați în toate cestiunile privitoare la viața noastră politică.

Stă numai în puterea noastră, ca să ne putem presenta înaintea lumii, ca un partid cu greutate, stă numai în puterea noastră, ca să paralizăm efectele activității subversive ale unor bărbați „pasiviști.”

Și lesne putem să îndeplinim această dorință a noastră; trebue însă, ca început bun, să ne lăpădăm cu desăvîrșire de acei oameni, cari una spun și alta fac, pentru-că aceștia sunt cei mai primejdioși adversari ai nostri, aceștia sunt, cari denunță stăpânirii toate hotărârile ce le luăm în interesul cauzei și al viitorului Românilor din țerile coroanei S-tului Stefan.

Să ne grupăm toți sub steagul solidarității naționale, să combatem răul, să ridicăm opiniunea publică a noastră la un nivel mai corespunzător intereselor noastre, să ignorăm pe aceia, cari vor să infecteze spiritul public al nostru, să ne ridicăm noi de noi, să ne încheagăm bine într'un mare partid național român și astfel să impunem respect adversarilor nostri politici.

Și spre acest scop repetăm ceea-ce am dis în dese rânduri: „Românii să fie mereu trezi și să bage bine de seamă cu cine intră în legătură, în cine își pun credința, căci trăim în nisce timpuri, când nici chiar frate în frate, tată în fecior, bărbat în nevastă nu mai poate să se bizue.”

Revistă politică.

Sibiu, 20 Octomvrie st. v.

Adevăratul făt al constituționalismului unguresc, mandatul cercului electoral al Baiei-de-Criș s'a pus zilele aceste la ordinea zilei în comisiunea verificatoare a casei deputaților. Se scie, că alegătorii români ai aceluia cerc au insinuat protest în contra alegerii deputatului Emeric Hollaky. Protestanții cer nimicirea alegerii, fiind-că Emeric Hollaky s'a fost ales numai cu mijloace ilegale față cu Petru Truța, ai cărui alegători au fost formal împedecați dela exercicierea dreptului lor electoral. Comisiunea dietală a adus acum în această privință un concludus, în urma căruia are să se dispună cercetarea despre decursul acelei alegeri.

Diarele străine au făcut multă sfară privitor la audiența ce a primit-o mai deunăzi ambasadorul rusesc Nelidoff la Sultanul, și se vorbeau câte de toate despre limbajul energic, de care s'ar fi fost folosit dl de Nelidoff cu acest privilegiu. După împărțări ce le primesc din Constantinopol oficioasa „Politische Korrespondenz”, în cercurile de acolo se asigură, că ambasadorul rusesc a vorbit Sultanului într'un mod pe cât se poate

de hotărît, dar' fără de a face mai mult, decât a da expresiune nemulțumirii Rusiei față cu situația și a accentua din nou, că Porții îi compete inițiativa în afacerea bulgară. Despre o „denunțare” a tractatului de Berlin n'a fost vorbă de loc.

„Morning Post” din Londra manifestează din nou prelungă o alăturare a Angliei la alianța triplă. Vorbind de discursul cel mai nou al d-lui de Crispi, foaia engleză scrie următoarele: „Fără îndoială Crispi a fost în împărțările sale despre întrevvederele dela Friedrichsruhe de tot rezervat. Puținele cuvinte însă, pe care le-a dis, și tonul, în care le-a rostit, au dovedit, că dorința cancelarului german, de a menține pacea e sinceră și serioasă. Asta e ceea-ce am afirmat-o și noi totdeauna, de câte-ori am cerut, ca Anglia să se exprime în mod neîndoelnic în favorul unei ligi, a cărei țintă armoniază cu interesele și prosperitatea marelui nostru imperiu. Căci e veddit, că la cas, că în urma rezistenței noastre, ar izbucni un război, țeara noastră ar avea mai multe pagube, decât în cazul, că am urmări o politică adevărat imperială și vrednică de tradițiunile lordilor Palmerston și Beaconsfield.”

Deputatul francez Wilson, ginerile domnului Grévy, în fața gravelor acușățiuni ce i-s'au adus în timpul din urmă în cestiunea decorațiunilor, a ținut să se prezente înaintea alegătorilor sei din Tours și să se apere. La întrunire erau de față vre-o 6000 de cetățeni, mare parte dintre ei în opozițiune cu domnul Wilson. Chiar președinte al biroului a fost ales un oponent. În mijlocul unui mare sgomot, dl Wilson dîse între altele:

Tot ce s'a dis contra mea n'a fost prin nimic dovedit. Am fost acusat de a fi făcut trafic cu decorațiunile. Pe ce dovedi? Pe mărturia unui German isgonit din patria sa pentru spionagiu, care juca la poliție rolul unui agent provocator — un om pe care eu nu l-am vădut nici odată. S'a scos la iveală o scrisoare a unui individ Joubert. Dar' Joubert, cu toate că au fost căutat ca ochii din cap, n'a putut fi găsit nicăieri. Este penibil pentru un om de onoare (strigări ironice, șuerături, sgomot) ca să vină să dea seamă pentru nisce astfel de invențiuni, dar' când este vorba de mine, la dușmanii mei ori-ce mijloc este bun. Dl Wilson n'a avut cu d-na

Foia „Tribunei”.

Busuioc și Siminică.

— legendă. —

Ci că a fost odată un om sărac, sărac, de nici focul în vatră nu-i ardea, de sărac ce era. Și avea un boteiu de copii, că la el se împlinise vorba celui:

Copii mulți și haine rele,

Rău mă tem c'oi cădă 'n ele.

Apoi gândeai că nici nu-i lucru bun, din ce avea copii mulți, muieră-i tot mai făcea, în tot anul doi-trei gemeni, până avea câte găuri sunt pe un ciur, și încă mai mulți cu trei; ear' avearea? din ce i-se înmulțea numărul copiilor, de aceea vedea mai bine cât e de bună la cei ce o au, că el nu avea nimic, dar' nimic odată, numai bordeiul cu copii și ceea-ce agonisea cu lucrul mânilor, prin sat, dela cei cu avere și cu copii mai puținei. Multe nopți nu putea bietul om închide ochii din pricina sărăciei, că vedeți d-voastră, omul care-i sărac cum îi data, adeseori nici cină de-o seară nu are, apoi a culca atâta spuză de copil necinată, și totuși a dormi în tignă, nu se poate, dar' nu se poate de felul felului, așa dic cei pățîți. Și omul nostru era din cei mai pățîți; de multe-ori audea bocindu-se câte trei patru guri de foame, de multe-ori i-ar fi dat și sufletul, numai se scie că îi va putea sătura; de multe-ori ar fi luat chiar lumea în cap numai să nu mai audă atâta plâns și să nu mai vadă atâta sărăcie — dar' nu se putea deslipi de odraslele care i-le-a dat D-deu.

Odată, când gândeai că-i mai supărat, i-se bolnăvesce femeia și zace la pat vre-o două săptămâni, și nu se mai tămăduiesc până ce-i mai face o bucurie . . . îi mai naște un copil, dar' numai unul, lucru cu care omul nostru nu era obișnuit, că muieră lui pîn'atunci avusese tot câte doi și câte trei odată. Și cum nasce muieră, cum se ușurează de dureri, și omul prinde un fel de nădejde. Lui nu-i mai trebue popă, nu nănaș, ci ia pruncul și merge, merge, până se afară din sat, că-i era și rușine se scie sătenii, că muieră lui a mai făcut un prunc, și adevă numai unul, lucru acesta, cu care nime din satul lor nu era obișnuit.

A fugit, bietul om, de rușine, dar' mai cu din adins a fugit de groază, căci se temea, că nu-și va căpăta nănașe la prunc, că perëndase tot satul cu copiii ce-i avusese mai înainte, și nu era o muieră în sat, care să nu-i fi fost cumetă. Trebuea să-și caute cumetă pe aiurea: și asta era chiar nimerit lucru, deoarece ce nu erau cu noroc cumetă din satul lui, ori ce-i dăduse ca dar de botez tot perise, și nu se putu apuca de nimica. Acum dară eși din sat și merse — merse, multă lume 'mpărăție, vorba povestii, ca D-deu să ne ție . . . și merse până dădă în pădure. Acolo se întâlnește o babă lungă, sacă, deșirată, colțată, cât să fugi mîncînd pămîntul dinaintea ei. El însă nu se îngrozi nici decît, ci-i dete binețe:

— Bună ziua, mătușo.

— Bună se-ți fie inima, nepoate, dar' de unde și până unde?

— Mă duc, mătușo, până unde voi da de moarte, să-mi boteze copilășul ăsta, că mai

am acasă copii câte găuri sunt într'un ciur și încă mai mulți cu trei, și toți sunt botezați, și la fiecare 'mi-am căpătat cumetă, dar' par'că-i făcetură, ori eu, ori ei sunt fără noroc, că la nimic nu mă pot apuca din darurile botezelor, cu toate că eu am făcut boteze, câte n'a mai făcut om în lume.

— Chiar bine ai nimerit, nepoate, eu sunt moartea; adă se-ți botez copilul și se vedă dacă nu-i fi mai norocos, pe loc ce te cumetresci cu mine?!

Și-i boteză moartea copilul, și-i puse numele Busuioc, și-i dăru un cimpoi și două oi.

Acum merse omul nostru acasă voios și începă a lucra eară prin sat, ca să-și poată hrăni copiii, dar' lucrurile par'că-i mergeau altfel, nu ca mai nainte; las' că și din copii, unii erau mărișori de puteau lucra pe la vecini barem pentru hrană, dar' și altfel par'că era mai îndestulit, copiii nu mai erau așa mîncăcioși ca mai nainte, cele două oi, ce i-le dădă moartea, nu-i mai periră, ci se înmulțeau grozav, făcând tot câte doi-trei miei odată fiecare, apoi și lapte da, de nu-i mai duceau dorul ca mai nainte; vorbă scurtă: lucrurile mergeau spre bine. Dar' și Busuioc creștea, într'o zi ca în două, într'o lună ca în nouă, până se făcu un fecior încât să-i cauți păreche într'un tîrg, nu într'un sat, în două; și era frumos și cu minte, de gândeai că-i un prinț, nu copil de om prost.

Când era Busuioc de înșurat, nu era nici o fată prin pregiurul acela, care să nu fi voit a merge după el, numai de o-ar fi pețit, dar' el nu

se uita nici la una, fără își părea lucrul lui, umbla la oile lui și dicea în cimpoi toată ziua. Odată îl vede tată-sau pus pe gânduri, și-l întreabă ca un părinte:

— Dar' ce ai, dragul tătucului, doară ești beteag, ori ce ai, de stai așa nu sciu cum?

— Mă gândesc, tată, unde să sciu merge a peți, că pe ori-cine n'aș lua, dar' nici sus din cale în afară nu m'aș urca.

— Bine dragul tatii, lasă-ți oile în grija noastră, și tu mergi de-ți caută de cap, pe cine vei lua — cu aceea vei trăi, numai să de D-deu să fie într'un ceas bun și cu noroc.

Și se luă Busuioc, și merse-merse, multă lume 'mpărăție, ca D-deu să ne ție . . . și se duse până într'o pădure mare-mare, și tot merse prin pădure până nimeri într'o poiană, ear' în mijlocul poienii erau nisce curți giur-împregiur ocolite cu zid până în nori. În lăuntru curților auzi o cântare, un glas femeiesc. După-ce încetă glasul, se puse Busuioc a ocoli zidul curților, doară-doară ar afla un loc pe unde ar pute străbate în lăuntru, dar' pace! gândeai, că de ce îl ocolește mai mult, de aceea se face tot mai înalt. Într'un târziu ajunge la porțile curților, dar' acelea erau groase ca și zidul, înalte tot ca el, și erau de fer. Nu era modru să poată străbate în lăuntru. Supărat, necăjit, se gîndesce ce are de a face? să meargă îndărăt — nu se îndură, până nu va vedea femeia cea din cetate, care cânta așa de frumos, de i-a turburat inima; se între la ea — nu putea.

(Va urma.)

Limousin decât o singură întâlnire. Ea i-a fost recomandată de ministrul de război Thibaudin, care după ce a scăpat din mâinile Germanilor, s'a refugiat la o rudă a ei. Wilson a declarat, că Thibaudin este prietenul său și n'are nevoie de nici o recomandare. Atât a avut de a face cu d-na Limousin. Dinsul scie că are mulți dușmani, de oare-ce a fost în opoziție cu distinși bărbați politici. Astfel a făcut opoziția proiectului de bancă al lui Léon Say, scrutinului pe liste al lui Gambetta, convențiilor cu căile ferate ale lui Ferry. Dacă ar fi venal, atunci prin opoziția sa, de sigur a lăsat să treacă cele mai frumoase ocazii. După dl Wilson a vorbit un colaborator al ziarului „L'Intransigeant“, acuzând pe dl Wilson de trupotagiu. După aceasta a vorbit directorul unui ziar monarchist, acuzând de asemenea pe dl Wilson și cetind o scrisoare cu pecetea prezidenției republicei, prin care dl Wilson face invitație pentru abonarea ziarului „La Petite France“. Wilson răspunde, că i-se face pe nedrept o asemenea acuză. Monarchistii îl persecută, pentru-că este un bun republican (voci: vrem oameni cinstiți). Dinsul n'a intețiat diarele sale pentru-ca se fac bani — la fiecare perde sume mari — ci pentru-ca se fac propagandă republicană (sgomot și contra-dictorii). De acum înainte începe un astfel de sgomot încât toate încercările oratorului de a mai vorbi au fost zadarnice. Președintele a cetit apoi o depeșă privitoare la votul Camerei, care era nefavorabil dlui Wilson și a căutat să pună la vot unele puncte de acuză. Wilson a protestat, zicând că dînsul vorbește înaintea alegătorilor și adunarea nu se poate transforma în judecator criminal (strigăte în tact: „De-mi-si-une“).

Wilson ne mai putând vorbi a părăsit tribuna și numai cu mare greutate a putut eși din sală. În fine s'a votat demisionarea lui Wilson.

Correspondențe particulare ale „Tribunei“.

Seini, în 27 Octomvrie 1887.

Scump odor și marfă grea explosibilă ne socotesc pe noi Românii, stăpânirea noastră, de tinde a ne acoperi în patria noastră comună cu vîlul maghiarismului așa de tare și a ne ascunde așa de bine, ca nimenui să nu-i plesnească nici în minte de a afirma, cumcă pe teritoriul coroanei Sf. Stefan este viață românească.

De 20 ani sînt director bisericesc, și mai nainte făcînd studiile am avut ocaziune de a vedea scrisori oficioase. M'am dat cam de 30 de ani încoace a vedea epistolele oficioase întitulate românește și scutite de timbru și porto postal. Asta sub absolutism, sub constituționalism, apoi și sub provisor, tot așa sub ministerul maghiar responsabil, ba această praxă a primit sancționare în art. de lege XLIV din 1868, §. 10, §. 15 alineu 2. apoi §. 23. Această lege, — deși se vede a fi nesocotită, — încă nu e abrogată. Și totuși oficiile postale au primit ordinațiuni mai în primăvară, ca să stăruască pentru întitulare maghiare, amenințînd pe respectivii întitulatori, cu deferire la locurile mai înalte. Subscrierul în două cazuri am fost deferit direcțiunii postale dela Oradea-mare, sub n-rii 3347 și 3667 a. c. cumcă citez de a întitula scriptele oficioase românește. Am fost arătata la episcopie, de unde 'mi-s'a comunicat arătarea directorului postal, în urma căruia, am expus oficiului postal din loc, cum-că: „până atunci, până-ce legea va fi lege, eu la toți accia, cari sînt datori se scie românește, în românește îi voiu întitula din oficiu, nu din ceva mîncărime politică, ci din principiu“.

Gradul s'a mărit. — Este nouă ordinațiune, care înaintea ochilor mei s'a pus în praxă, chiar ieri, punându-se pe epistolă oficioasă întitulată Episcopului meu diecesan, semnul mare de 15 cr. cu creion roșu. — Și dacă am zis: „Rog, rog, epistola e oficioasă, scutită de timbru“, 'mi-s'a replicat: „Nu e întitulată în limba maghiară, deci după ordinațiunea ministerială nu e scutită de timbru“. — Noi caută să păzim ordinațiunea, care e dată, cu scop ca să se câștige valoare generală limbei oficioase, — adică celei maghiare — a statului, întințind lucrul acesta și „kultur-egylet“-urile. — Altcum nime nu v' poate opri pe d-voastră într-o folosire a limbii, — placă-v' scrieți în lăuntru tot românește numai titlul să v' placă al face în limba maghiară“.

Am răspuns: „Eu înțeleg, că d-voastră ca subalterni, aveți de a păzi ordinațiunea mai marilor dnilor-voastre, nici voesc a mă disputa, cu atât mai puțin de a face aci în birou poli-tic; — însă dacă e vorba de ordinațiune, — eu mă provoc la articol de lege XLIV din 1868 care încă nu e abrogat, care ne dă nouă dreptul la folosința publică a limbii noastre, și

aceea lege încă nu e abrogată, deși s'ar pute, căci în dietă n'ar fi cine să se opună cu succes“. — „Nam ce face“ — zice postmaistrul, — „decumva acest domn Dr. Ioan Sabo va ține la iubirea limbii sale, va desbata în Gherla aceasta carte cu 15 cr., ear' de nu, ni se va înapoia și d-voastră îi veți plăti postul de nu de bună voce, apoi cu execuțiune“. „Ejjen“!

Lămurit și rețezat!

Nu-i vorbă, bună intimidare pentru nisce directorii românești lipsite de mijloace. — Eaca explicarea:

Diecesa Gherlei are în 950 de sate, orașe mai mari, ori mai mici suflete gr-cat: 421,877, va se dîcă atîta, cît de două-ori a întreg comitatului Satmare. — Apoi luînd în socotina administrația diecesană, în toate ramurile ei (matrimoniu, școală etc etc) are de prelucrat un material bisericesc și școlar, tot așa de mare ca și al administrației comitatense, de nu mai mult. — Trei vicariate și patruzeci și cinci protopopiate în oficiu, în continun corespundea cu Episcopia. — Acuma se punem pe un oficiu protopopesc anuatim numai 150. corespondențe postale, și cu răspunsurile aceloră fac suma frumoasă de 300×48=14.400, corespondențe, cari computîndu-se cu câte 15 cr. porto de mijloc, face suma frumoasă de: 2120. fl. va se dîcă cu mult mai mult decît întregul pașal cancelarial și cate-dral al episcopatului Gherlan.

O așa sarcină patriotică națională nu e cu puțință se punem pe umerii Episcopului nostru. Eacă înecurătura!

Ori scriem în limba maghiară, grătit. E, dară atunci părăsim cu necredință mărșavă paza limbei noastre nouă încredințată.

Ori scriem românește, și plătim ca ofierii. Atunci în măsură mai mică ori mai mare ne scurtăm pre lungă aceea se ca ostemim.

Ori apelăm la publicul cel mare, ca adevă să suportăm această sarcină comună impusă de stăpînire. — Apoi trebuie să te explici. — Fapta și ordinațiunea pe nume trebuie să o numesci. — Și eacă, că se dîce, că agitezi poporul și îți deschide temnița, bună minte, ca amicului nostru, părintelui Dr. Lucaci; ori dacă ai reușit și îți dă obolul său nația noastră, întru apărarea limbii sale, atunci ești paralisat, în aceea, că se spune nației cu fel și fel de aplicări cumcă: „aceasta danie e o trăsură, a popii, se scrie popa nostru ungurește, și apoi nu trebuie a plăti nimic.“

Vom vedea ce vor face preoții și protopopii nostri, în adunările districtuale iminente de toamnă, plăti vor, sau serie — vor ungurește?!

Ori-cum mare e dania, impusă nouă, prin cultur-egylet-urile noastre!

Racovița, în 24 Octomvrie 1887.

Onorată Redacțiune!

Cred a fi spre bucuria publicului român, dacă vom aduce la cunoștință scirea înbucurătoare, că în parochia gr-cat a Racoviței s'a pus în 26 Septemvrie a. c. peatra unghiulară a fundamentului bisericii gr-cat. sub auspiciile întreprinșilor de clădire Heinrich Bauman și Fritz Nerlinger, locuitori în Sibiu, cari a luat asupra lor sarcina de a conduce lucrările de clădire, pre lungă suma preliminară de 8747 fl. 43 cr. v. a. adăugîndu-se lungă această sumă, învecutarea nășpului, a petrei, a lemnului de cărămidă și a altor recușite de clădire, precum și 400 zile de lucru, cari toate cad în sarcina poporului.

Timpul favoritor din anul acesta, precum și interesul viu al întreprinșilor au înaintat lucrările bisericii așa departe, încât: cu finea lunei acesteia, dacă va favorii timpul, clădirea bisericii ajunge sub coperiș.

Poporul încă e atât de insuflețit pentru casa lui D-zeu încât până de prezente sarcina greutăților luată asupra sa o poartă cu deplină satisfacțiune, așa, încât până acum nu s'a ivit lipsa de forță fizică spre al silii la angajamentului său, o dovadă aceasta, că poporul deși sărac în aceasta parochie, dar' are o morală bună.

Am amintit de suma preliminară de 8747 fl. 43 cr. v. a. dar' am întrelăsat a preciza lucrul, că din aceea sumă biserica dispune numai de 7747 fl. ear' restul se va acoperi cu un împrumut.

Suma reală s'a strîns apoi prin neobosita activitate a preotului fungente Petru Florianu. — Acest preot după intrarea s'a în parochie, adevă cam pe la anul 1855 vîdînd de-o parte, că biserica cea veche înclină către ruină, de altă parte, că biserica dispunea pe atunci numai de o sumă banală de 300 fl. m. convențională în obligațiuni pe la privați, s'a pus în contract cu inteligența din comună, precum și cu membrii oficiului comunal, cu cari au resuscitat și generalizat în popor ideea de a clădi o biserică nouă și mai corespunșătoare poporului numeros și timpului modern.

Lucrînd deci cu puteri unite și folosinduse de toate ocaziunile bine venite, prin oferte din bunurile comunale, prin oferte și colecte dela popor, le-a succedat a înmulți averea bisericii până la o sumă măritoasă, care apoi s'a elocut la casele de păstrare din Sibiu unde au fructificat până astăzi suma de 7747 fl.

E de prenotat, că prin influința binefăcătoare a preotului fungente s'au mai înmulțit realitățile bisericesci cu vre-o 9 parcele de pămînt pe teritoriul Racoviței, ca donațiuni dela privați, cari aduc un venit anual cel puțin de 30 fl. v. a. apoi tot prin activitatea preotului fungente și a altor bărbați inteligenți din comună s'au mai câștigat și unele realități, ca donațiune dela Ma-iestatea Sa Împăratul și Regele apostolic Francisc Iosif I încă din anul 1862.

Realitatea aceasta din urmă constă: din grădina de o extensiune de 1 juger și vre-o câteva orgii pătrate, cari earăși aduce un venit anual de 24—30 fl., apoi o casă și grajduri din material solid estimate cu 4000 fl. — În grădina donată de Maiestatea Sa Împăratul s'a așezat și clădit biserica cea nouă și servește de fond intern al bisericii.

Se înțelege de sine, că preotul fungente până când au acuirat averea înșirată pentru biserică au avut destule zile negre, dar' zelul înfocat pentru casa Domnului l'au protegat și nu l'au lăsat se cadă în disperățiune și astăzi după zile negre au ajuns zile senine vîdîndu-și idealul realizat.

Fiindcă preotul fungente toată viața sa pastorală de 33 ani și-au dedicat-o pentru prosperarea și înaintarea intereselor bisericesci, cred că nu voi abuza de paciența P. T. public cetitor, dacă voi aduce în publicitate meritele acestui preot de model în păstoria turmei cuvîntătoare încredințată sieși, un model de creștere și ordine în familie și casă și mai ales în educarea fiilor sei proprii.

Nu pot întrelăsa a nu aminti și acea faptă generoasă a preotului nostru, că pre lungă grija sa familiară, cu influința sa binefăcătoare au scos din sinul parochiei sale și două calfe de măsari (tîmplari). — Tot prin îndemnul seu cearcă vre-o 3 elevi din parochie școalele elementare din Sibiu și unul școalele gimnasiale inferioare din Blaj, cari tot atâtea dovezi, că preotul nostru e un părinte iubitor de fiii sei sufletesci, și toate năsuințele și-au îndreptat într'acolo ca să și înmulțească inteligența din parochia sa; și ca atare astăzi se bucură de încrederea și stima poporenilor sei.

Dee cerul, ca toți preoții nostri români se corîspundă chemărilor de păstori sufletesci, și atunci vașă bisericii noastre va fi asigurată pe deplin. *Un locuitor.*

Cronică.

Maiestatea Sa Monarchul a dăruit din caseta sa proprie 150 fl. pentru edificarea unei biserici și a unei școale în comuna gr-cat. Dras din cercul Cohalmului.

Recrutările din anul viitor. Ministerul de honveți a adresat o circulară către toate jurisdicțiunile terii, pentru pregătirea listelor de recrutare pro 1888. Până acum încă nu s'a luat nici o decisiune, dacă în anul viitor se vor recruta ori nu feciori și din a patra clasă, dar' e foarte probabil, că conchermarea clasei a patra totuși se va pune în faptă în cercurile de întregire nr. 2, 5, 6, 12, 23, 26, 31, 33, 34, 37, 38, 39, 43, 44, 46, 48, 51, 60, 61, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 71, 76, 82, 83, 85, 101, apoi în cercurile de întregire ale Croației și Slavoniei nr. 16, 53, 70, 78, 79 și 96, deoarece din aceste cercuri nu s'a scos în anul trecut numărul corîspunșător de recruți.

Adunarea de întemeiere a reuniunii sibiene pentru ajutorarea arestanților s'a ținut Sămbătă la 29 l. tr. după ameași la 4 oare în sala tribunalului reg. din Sibiu. Președintele Jánossy a deschis adunarea prin un discurs, aducînd la cunoștință dezvoltarea afacerii până acum. După expunerea presidentului, reuniunea numără până acum 21 membri fondatori, 147 membri ordinari și 160 membri ajutători și dispune de un fond de 238 fl. 25 cr. Pentru redigearea statutelor s'a ales un comitet de 10 membri sub presidența dlui Jánossy. De cassar provisor a fost ales majorul afară de serviciu Carol Herzberg.

Necrolog. — Radu Pascu, comerciant și proprietar în Brașov, a încetat din viață în 17 (29) Octomvrie a. c., în etate de 83 ani, în urma unei suferințe mai îndelungate, după-ce a fost împărțat cu Sf. Taine. Despre această dureroasă și ireparabilă pierdere se înconșcințează toate rudele, amicii și cunoscuții repozatului. Osîmintele pămîntesci ale repozatului s'au înmormîntat ieri luni, în 19 (31) Octomvrie 1887 la 3 oare p. m. în cimitirul din Groaver. Brașov, 18 (30) Octomvrie 1887. *Stefan, Maria, Constantin, Dumitru, Radu, fii, — Cristea Orghidan* cumnat. — *Paraschiva Eliad, Mina Alexandrescu, Ana Orghidan* cumnate. — *Emi-*

lia St. Pascu, Eugeniu D. Pascu nurori. — *Diamandi I. Manole*, ginere.

Primească jalnica familie condolențele noastre.

Advocații din România. Ambasadorul c. r. din București a trimis camerii comerciale din Brașov lista tuturor acelor advocați din România, cari posed pe deplin limba franceză și germană și pledează la tribunalele terii. În aceea listă găsim: În Bêrlad: Iancu Sturza, Dimitrie Sturza. În Tutova: Nicolae Lafari. În Botoșani: A. Simu. În Brăila: Rănisteanu, Ghiță Dimitrescu, Aurel Dunca. În București: Dr. Teodor Nica, Dr. Adolf Stern, Tit Maioreșcu, Rudolf Orghidan. În Calărași: Ilie Ștefănescu, Atanasie Ștefănescu. În Caracal: Ioan Mărineanu. În Craiova: Dr. Ioan Chețan, Emil Dragoșescu, Alexandru Nicolaidi, August Pessiakov. În Focșani: Dr. George Apostolean, Dimitrie Cohanovsky. În Galați: Dimitrie Manoli, Constantin Serbescu, Mihail Bonaky, Ioan Vazariu. În Iași: Petru Misir, Ioan Vivoschi, A. Buineliu sen., G. Buineliu jun., C. Cătănescu, George Macri, Roiu, Mircea și Draghici. În Slatina: Burnti. În Sulina: A. Monferat, Sergiu Conescu. În Tulcia: B. B. Bobean. În Turnu-Severin: Francisc Milescu, Aristide Anastasiu.

Culesul viilor a avut în Ardeal un rezultat mai puțin de cît mijlociu. Numai în comitatul Hunedoarei e mustul de o calitate, cum n'a mai fost de vre-o douăzeci de ani încoace; cantitatea e însă preste toată așteptarea mică.

Export de mere. Din Sibiu și giur se exportează mereu mere la Württemberg, așa că până aci s'au exportat cu totul optsprezece vagoane. Un vagon conține totdeauna o sută mîji metrice de mere. Din cauza aceasta s'au scumpit deja până acum merele.

Oaspeți rari are de un timp încoace Sibiu. De vre-o câteva zile se află anume în Sibiu mai multe pasări numite *tichodroma muraria*, care se urcă pe părășii caselor și vîneză după insecte. Pasările aceste, care sînt de culoare cenușie și au pene roșii se țin numai prin munții stîncosi, — ear' în Sibiu până acum n'au fost observate nici odată.

Pentru ajutorarea poetului Eminescu, un comitet este pe cale de a se forma în Botoșani, zice „Curierul“, cu nobilul scop de a aranja, zilele acestea, o serată literară și musicală, în sala teatrului, al cărei venit să fie destinat pentru alinarea suferințelor materiale ale părăsitului de toți în miserie cugetător și poet. Laudabila inițiativă este luată, spre onoarea orașului de cătră toată societatea botoșenească.

Maghiarisare. În urma unui ordin al ministrului de interne, numele alor 89 de comune slavice din comitatul Vas s'au maghiarisat, pentru-că numele slave de până acum ale comunelor aceloră au dat prilej unei mari confuziuni în administrațiune. Să poate că a fost așa, dar' se mai poate, că ministrul voinde să se scape de o confuziune să va infunda în altă confuziune mai mare!

Cechii în contra Maghiarilor. Acțiunea Cechilor în contra micșorării tarifului pentru fainile ungurești se extinde și asupra camerelor comerciale cehice din provință. Astfel camera comercială din Pilsen s'a adresat pe cale telegrafică la președintele consiliului căilor ferate de stat pentru urcarea tarifului.

Un dar prețios. Cetim în „Epoca“: Societatea Geografică Română a primit zilele aceste dela dl inginer Iuliu Popper din Buenos-Ayres (Republica Argentina) albumul făgăduit și cuprîndînd vederi din *Tierra del Fuego*. Albumul este foarte frumos legat în piele de focă (lup de mare) și pe o placă de aur (din aurul găsit în „Rio Carmen Sylva“) este săpată următoarea dedicație: „Societății Geografice Române, București. Expedițiunea Popper“. Albumul conține mai întăiu textul conferinței ținute de dl Popper, la Institutul Geografic Argentin, la 5 Martie trecut, o chartă a Terii de foc și portretul exploratorului, pe urmă vine o serie de fotografii în număr de 85, prezentînd diforite vederi și scene din viața expedițiunii în „Tierra del Fuego“. Acest album este foarte interesant și este expus în sala societății geografice unde se poate vedea în toate Duminecile și sîrbătorile.

Un duel pentru Tronul Bulgariei. „Correspondance de l'Est“ publică următoarea corespondență ce i-se trimite din Pesta: Un duel care are un caracter internațional și a cărui origine este îndestul de ciudată apare pe orizont. „Pester Lloyd“ inserase Sămbăta trecută, în foaia sa de seara, următoarele rînduri: „D-lui Menrath Laaba, la Sofia, Te învît a rectifica comunicațiunea calumnioasă, pe care ai făcut-o pe socoteala mea Excelenței Sale comitului Eugeniu Zichy, reducînd-o la simplul conținut al telegramelor din Zaribrod; în cas contrar, mă voiu găsi nevoit de a te stigmatiza, pe d-ta și pe complicitii d-tale, ca pe nisce infami calumniatori și călcători de onoare. Budapesta, 22 Octomvrie 1887 „Filip Waldapfel.“ Luna trecută, dl Filip Waldapfel primi prin telegraf provocarea adjutantului principelui Ferdinand, maiorul Laaba. Chiar în aceea zi, el și-a constituit martorii, doi gentilimi unguri, cari negociază la oara de față cu martorii ofierului bulgar. Starea actuală a lucrurilor nu-mi permite a v' povestii mai pe larg originea acestei afaceri: dl Waldapfel, inginer care cunoaște foarte bine Bulgaria și pe locuitorii sei,

jucase într-o cârta rolul de mijlocitor între principele de Coburg și Bulgari. La urmă, cerând să fie răsplătit de serviciile făcute, a recurs în acest scop la intervenirea comitetului Eugeniu Zichy, care, adresându-se în această privință dlui Laaba, primu răspunsul, că dl Waldapfel s'a făcut culpabil de conspirație cu Zancovistii. De aci toată mânia și iritarea inginerului. Desnodământul acestei afaceri merită tot interesul, căci este de temut că ea va da naștere la penibile discuțiuni prin presă.

Doctorul Gareiu, a prezentat nu de mult Academiei de medicină din Paris, un memoriu asupra tratamentului tuberculozei prin inhalări cu acid fluorhidric. El face să stea bolnavii pitisici în o cameră de șase metri cubici de aer încălzit cu acid fluorhidric, timp de un ceas în fiecare zi. Din 100 tuberculoși tratați de sus numitul prin acest nou agent terapeutic în timp de un an de zile dăce că: 35 s'au vindecat, 41 s'au ameliorat 14 au rămas staționari și 10 au murit. Academia a numit o comisiune compusă din dñii d-ri Procest și Herard, ca se studieze acest memoriu.

Cum ajunge un colonel la rang de general. Într'un diar german se află următoarea istorioară interesantă: Un colonel, care aștepta de mult timp să fie avansat, a trebuit să însoțească d-ile trecute pe Maiestatea Sa Monarhul la serviciul divin. Tocmai în aceea zi s'a cetit în biserică evangeliul cu *Beelzebub*, mai marele dracilor. După încheierea serviciului divin, a d-șii colonelului către Maiestatea Sa cu glasul înalt: „Maiestate, de douăzeci de ani eu n'am fost nici într-o biserică; credeam, că de atunci se vor fi schimbat relațiunile în iad. Dar' se vede, că și în iad merg lucrurile ca și pe pământ: de douăzeci de ani Beelzebub tot colonel e și înzadar așteaptă după ranguri!“ Maiestatea Sa a rîs; două zile după aceasta, colonelul era general.

Omor pentru un chibrit. Tribunalul din Eperjes a pertractat d-ile trecute un proces curios. Un anumit Petru Bernász, un om răbiat și crunt, a fost judecat la patru ani de închisoare pentru omor. Lucru s'a întâmplat așa: Într-o cămăra de a treia mână din Eperjes, într-o seară erau toate mesele ocupate și publicul stetea umăr la umăr, atîția oameni erau în cămăra. Într-o vreme se ridică dela masa, unde ședea, Ioan Laszny, un zugrăvitor de păreți, și merge la o masă străină, ca să-și iee un chibrit, pentru a-și aprinde țigărele. Petru Bernász, care stetea chiar la aceea masă, întreabă pe Laszny, că ce are de căutat la masa lui? Și înainte de a-și răspunde Laszny, rabiatul Bernász sare de pe scaun și înjunghie pe Laszny, cu un cuțit de măcelărie. Tribunalul a judecat pe omoritor la închisoare pe patru ani și pe tovarășii sei dela masă la opt zile de arest în fere scurte.

O nostimadă. Cercul Turka, Galiția austriacă, are un tribunal, care nu perde ocazia de a întreține veselia în justițiabili. Acest tribunal a publicat în diarul oficial din Lemberg, capitala provinciei, un avis la adresa contelui de Chambord, în lipsă-i la a moștenitorilor sei necunoscuți, vestindu-i, că la 15 Noemvrie a. c., se va pleda înaintea tribunalului afaceri înapoierii de conte a unor bucați de pământ ce el dătează numiților Solomon, Abraham și Naphthali Hirt, locuitori din cercul Turka... Tribunalul a numit curător al contelui de Chambord pe un notar din Turka, dar' vestind pe conte, că e liber să designeze un alt reprezentant spre a-și apăra pricina, dar' că altfel el și moștenitorii lui nu vor trebui să se supere de își vor pierde procesul din neglijența lor. Locuitorii cercului Turka 'și-au dat înțelegere pentru 15 Noemvrie la tribunal, spre a vedea ce pedeapsă va da acesta contelui de Chambord — mort de ani — de nu se va prezenta.

Un dar pentru pontifice. Reuniunea catolică din Paris a dăruit pontificelui, cu ocazia jubileului seu, o carte legată în marocuin alb cu păreți masive de mosaic, care cuprinde rugăciunea tatăl-nostru în o sută cincizeci de limbi. Aceasta carte a adus-o papa Piu VII la Paris, ca s'o dăruiească însuși pontificele lui Napoleon I, cu ocaziunea încoronării împăratului. Dar' în ziua premergătoare încoronării, pontificele a arătat aceasta carte împărătesei Iosefina; împărăteasa, privind cartea, a scăpat-o din mâni și astfel s'a rupt un părete al cărții. Pontificele n'a mai putut s'o dăruiească, a ținut-o deci la dînsul. Cu timpul a ajuns cartea a fi cumpărată pre lungă o sumă mare de bani din partea reuniunii catolice, care o dăruiește acum unui următor al pontificelui Piu VI.

Un teatru, care se dărîmă. Se scrie din Bilbao, în Spania, că noul teatru al orașului, tocmai când era aproape gata construit, s'a dărîmat deodată, îngropând sub ruine pe mai mulți lucrători. Trei din acești nenorociți au fost scoși morți de sub ruine; alți cinci au fost răniți de moarte.

Bibliografie. „Foaia bisericăască și școlastică“, organ al provinciei metropolitane gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș. Apare de două ori pe lună în Blaj. Anul I. Nr. 3. Conține: Conferința pastorală de Dr. Ioan Pop. Din viața pastorală de Tit. Bud. Ceva despre fabula papisei Ioana de Dr. V. Smigelski. Predică de Vasile Raț. Revistă. Pregătiri la scriptologie. Ortoepice.

Geometria în școala populară. Din istoria literaturii române. La toamnă și De ce plîngi tu codrule, poezii de Traian H. Pop. Și în urmă unele notițe economice de A. Uilacan.

Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 441/1887.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința dela 1 Octomvrie st. n. 1887.

(Urmare.)

Președinte: Iacob Bologa, vice-președinte. Membrii prezenți: I. St. Șilulțiu, E. Macellariu, Dr. II. Pușcariu, I. Popescu, B. P. Harșian, G. Barișiu, I. V. Russu.

Secretar: Dr. I. Crișian.

Nr. 162. Se cetesce protocoalele ședințelor comitetului dela 27 și 29 Septemvrie a. c. Nr. 429 și 431.

— Și se verifică.

Nr. 163. Secretarul II. prezintă cererea d-șoarei Azota Secula, pentru a-și oferi postul de guvernantă ce s'ar afla vacant la internatul școlai civile de fete a Asociațiunii și propune a se transpune direcțiunii dela numita școală spre opinare.

Membrul Harșian propune a se lua aceasta cerere în considerare numai după-ce prin exerie de concurs se vor fi făcut pașii de lipsă într-o îndeplinirea postului de guvernantă.

Punându-se cestiunea la vot

— se primesce propunerea secretarului II. avînd cererea de mai sus a se transpune direcțiunii școlare spre opinare.

Sibiui, d. u. s.

Iacob Bologa m. p., Dr. I. Crișian m. p.,
v.-președinte. secretar II.

Verificarea acestui proces verbal se încreded-lor: Macellariu, Harșian, Pușcariu.

E. Macellariu m. p., Dr. II. Pușcariu m. p.,
Harșian m. p.

Nr. 446/1887.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința dela 6 Octomvrie st. n. 1887.

Președinte: Iacob Bologa, vice-președinte. Membrii prezenți: C. Stezar, P. Cosma, Dr. II. Pușcariu, I. St. Șilulțiu, E. Macellariu, I. V. Russu, Z. Boiu, B. P. Harșian, I. Popescu, E. Brote, cassar Nicanor Frateș, controlor.

Secretar: Dr. I. Crișian.

Nr. 164. Se prezintă hârtia d-șoarei baronesa Elena Pop dtdo 5 Octomvrie a. c., prin care cu provocare la adresa comitetului de dtdo 29 Septemvrie a. c. Nr. 423 declară, că îi este imposibil a rămâne la postul de directoare a internatului până pe la sfîrșitul primului semestru al anului școl. curent și se roagă cel mult până la 15 Octomvrie a. c. să-și facă posibilă predarea internatului altei persoane (Ex. Nr. 443/1887).

— Spre sciință.

Nr. 165. Se prezintă hârtia d-șoarei Elena Petrașcu, din Sibiu de dtdo 4 Octomvrie a. c., prin care întemeiată pe testimoniile alăturate și a invitării ce 'i-s'a făcut din partea comitetului prin mijlocirea membrului Dr. II. Pușcariu, declară a primi postul de directoare a internatului școlai civile de fete a Asociațiunii. (Ex. Nr. 442/1887.)

Membrul P. Cosma în considerarea testimoniilor acluse, din care se vede, că d-șoara Elena Petrașcu dispune de cunoștințele necesare întru de a propune limba franceză în institut și în considerarea, că după informațiunile primite acum numita d-șoară se bucură în cercurile cele mai bune de reputațiunea cea mai frumoasă, propune: D-șoara Elena Petrașcu se denumesc de instructoră din limba franceză în mod intermal, până la finea anului școl. curent; totodată, fiindcă directoarea actuală a internatului d-șoara baronesa Elena Pop numai până la 15 a. c. mai rămâne în postul seu, ear' până atunci este imposibil să se îndeplinească postul de directoare pe calea concursului, tot d-șoarei Elena Petrașcu 'i-se încrede în mod provisor și prevederea afacerilor de directoare pre lungă emolumentele împreunate cu acest post.

Membrul B. P. Harșian face următoarea propunere:

În considerare, că postul de directoare este unul din cele mai însemnate ale institutului, în considerare, că prestigiul institutului atîrnă tare mult dela calificațiunea persoanei, carea va fi concredută cu conducerea institutului, în considerarea, că domnișoara Elena Petrașcu nu a produs nici un atestat despre calificațiunea sa și despre studiile, ce 'le-ar fi absolvat, și în considerare, că atestatele reproduce cu datul din 4 Octomvrie a. c. dela doamna Carolina Moricz, vîd. de colonel, dl Ernst Idiczuk, șeful statului major al diviziunii a 16 de infant. și de dato 5 Octomvrie a. c. dela dl Alois Gentchik intendant militar și doamna Maria Petri sînt atestate de natură cu totul privată și se refer singur la limba franceză, și în fine în considerare, că numita domnișoară nu 'și-a produs nici măcar atestatul de botez, ba după cum sînt informat nu posedă nici cunoștința limbii românești pe deplin, nu o pot primi nici ca instructoră de limba franceză, și cu atât mai puțin ca să se poată încredința cu afacerile de directoare, propun așa dar', că postul de directoare să se supli-

nească prin concurs formal și cu dîna de adi se se exerie concurs, fiind încredințat, că până la umplerea postului pe calea concursului, domnișoara baronesa Elena Pop va rămâne la postul seu; la cas dacă domnișoara baronesa Elena Pop ar eși din post înainte de a se completa postul de directoare în calea concursului, se se încredințează până la completarea postului de directoare ad interim domnișoara profesoară Aurelia Filipescu cu afacerile directoarei.

Punându-se aceste propuneri la vot

— Se primesce propunerea făcută de membrul P. Cosma după ce propunerea membrului Harșian a fost sprijinită numai din partea membrului I. V. Russu.

Nr. 166. În legătură cu cele cuprinse la punctul precedent se decide:

— Domnișoarei Elena Petrașcu, în calitate de directoare, 'i-se încrede prevederea tuturor afacerilor administrative, care privesc internatul.

Nr. 167. În legătură cu cele cuprinse la punctul 165 al acestui proces verbal se decide:

— Pentru instruirea în limba franceză vor avî se plătească elevule școlai civile de fete a Asociațiunii pentru anul curent școlar taxa de 1 fl. la lună.

Nr. 168. Membrul Eliă Macellariu subșterne prin hârtia de dato 25 Septemvrie a. c. 11 bucați de scripte ale lui G. Visia referitoare la o donațiune a sa de 300 fl. pe seama „Asociațiunii transilvane“ (Ex. Nr. 437/1887).

— Se transpun membrului P. Cosma spre dare de părere.

Nr. 169. Ioan Rațiu student de cl. V. în Cluj și stipendiat al Asociațiunii prin hârtia de dtdo 21 Septemvrie a. c. cere a-și lăsa stipendiul de 50 fl. din fundațiunea Dobăca și mai departe, de oare-ce din matematică, în care se arată, că nu ar fi satisfăcut, a căpătat numai din greșală calculul rîu, ceea-ce se vede și din împregiurarea, că din toate celelalte studii are mai tot calculi eminenți (Ex. Nr. 534/1887).

— În considerarea calculilor celor buni din celelalte studii afară de matematică și cu privire la faptul, că petentele e actualminte promovate, ce arată, că acela 'și-a emendat calculul, apoi și din considerarea călduroasei recomandări ce 'i-se face din partea direcțiunii despărțămîntului Cluj dtdo 18/9 a. c. Nr. 9 studentul I. Rațiu se lasă și mai departe în folosirea stipendiului de 50 fl. din fundațiunea Dobăca, ce 'i-s'a conferit sub Nr. 154/1887 eliberându-i-se și ratele, care nu le-a ridicat pentru recut.

Sibiui, d. u. s.

Iacob Bologa m. p., Dr. I. Crișian m. p.,
v.-președinte. secretar.

Verificarea acestui proces verbal se încreded-lor: Harșian, Macellariu, Cosma.

S'a cetit și verificat.

Sibiui, în 8 Octomvrie 1887.

B. P. de Harșian m. p., E. Macellariu m. p.,
P. Cosma m. p.,
(Va urma.)

Varietăți.

(Numerile.) Numerile au jucat în viața celor vechi un rol mare. Filosofi pitagoricieni dedeau mare importanță însemnării lor. Fiecare număr reprezenta un principiu bun sau rîu, aducea noroc sau nenorocire: *Unu*, neavînd părți, nu e atîta un număr, cît principiul născător al numerelor. De aceea el e atributul esențial, caracterul lui D-șeu, care e numit cu admirație: cel care e unul; acesta e singurul titlu, care 'i-se cuvine, ceea-ce îl distinge de toate celelalte ființe, cari mereu se schimbă. Un popor e înflorit când un spirit îl însuflețește, când un sentiment îl poate scula. *Doi*, e principiul rîu, disordinea, schimbarea. De asemenea 20, 200, 2000. Romanii au dedicat lui Pluton, zeul infernului, luna a doua a anului și a doua zi a acestei luni sufletelor morților. Dîna a doua a unei a fost fatală la multe popoare și oameni mari. *Trei*, e numărul tainelor sublime ale universului; e numărul armoniei perfecte. *Patru*, sînt elementele; el arată ordinea universală. *Cinci*, e numărul căsătoriei, căci se desface în trei, care ia bărbatul și, două care ia femeia. Mai are proprietatea de a da tot cinci la dreapta, numerelor rezultate din înmulțirea lui prin el însuși de ori câte-ori. *Șase*, caracterizează justiția, pentru-că toate figurile geometrice erau împărțite pentru măsurare, de cei vechi, în șase părți. *Șapte*, e numărul norocului și al lecuii tuturor relelor printre oameni. *Opt*, se împarte în egale părți câte două până rămâne unitatea; el reprezintă legea primitivă și sfîntă, care face pe toți oamenii egali. *Nouă*, reprezintă vremelnicia lucrurilor vieții omenești; se nu se adune nici odată nouă ca să se înceapă o lucrare. *Dece*, reprezintă minunile universului. Se dîce de un lucru că e minunat, spunându-se; e de dece-ori mai mare, de dece-ori mai frumos. *Unspredece*, reprezintă perfecțiunea, căci minunatului, care e dece, se adaugă unu, care e suflarea lui D-șeu. *Doispredece*, e numărul asociațiilor și al întreprinderilor norocoase. *Treispredece*, e numărul vicleșugului, al soției, al crimei, al infamiei omenești. *Treispredece*, aduce moarte și sărăcie.

(Moarte ciudată.) În anul 1571 marele vizir turcesc Mustafa-pașa împregiură orașul Famagusta în Cipru, îl ocupă și comise crudiți teribile asupra creștinilor. Comandantului din Famagusta, Bragadino, a pus se-l despoaie de viu, se-i umple pielea cu paie, se o atîrne de un cart și astfel a purtat-o la vederea tuturor de a lungul litoralului mării. Ceva mai târziu însă vizirul cădu în disgrația Sultanului și acesta îi trimise o sfoară de mătasă, cu care să se suture însuși.

Însă Mustafa-pașa alege un alt soi de moarte. Lui îi plăceau mult pepeni; el puse se 'i-se aducă o mulțime de pepeni și mîncă până nu mai putu. Apoi beu o cană mare de apă cu ghiață, care făcu se-i plesnească burta și vizirul muri în cele mai crîncene dureri.

Din public.*)

Apelul

comitetului de ajutorare cu abecedare și legendare către toată suflarea românească.

Vedînd învățătorii noștri, că în anul școlastic expirat mulți au primit în mod gratuit pentru miserii lor elevi, abecedare și legendare, și adecă de acele, de care cerură; creșcînd că și în anul acesta vom mai avî de unde le da, începură a se adresa cu rugări către subscrisul comitet. Dar', precum s'a putut vedea din raportul publicat în toate foile noastre, din anul școlastic expirat ni-au rămas numai 13 fl. și 50 cr. v. a. cassa-rest și câteva cărți, deci numai de ei putem dispune, cîtă vreme nu vor mai încurge. Am și adus pe ei cărți, și adecă abecedare, atît de Blaj cît și de ale lui Popescu și Petri, și — până la cel din urmă le vom distribui gratis, ca și în anul trecut. Dar' din puținul ce ne-a rămas din anul trecut mult nu putem da, ear' a lăsa pe miserii elevi fără cele mai elementare și absolut necesare cărți de învățămînt, ne prinde mila; drept aceea ne rugăm de toată suflarea românească să contribuie după voință și putință, fie cu bani, fie cu hîrtii de valoare ori cu opuri de valoare, care se vor preface în bani, pentru care vom aduce abecedare și legendare, și le vom da gratis elevilor miserii și cu tragere de inimă către învățătură.

Asemenea sînt rugați domnii învățători dela școalele române rurale, fără deosebire de confesiune, a ne scrie lămurit:

1. Care de câte abecedare și de câte legendare ar avî lipsă pentru elevii în adevăr miserii și cu tragere de inimă către învățătură?

2. De ce autor se fie acele cărți? Care adecă le folosesc? fie ca impuse ori duse din convingere. (Aci însemnăm, că în anul expirat am cumpărat și distribuit abecedare de V. Petri, I. Popescu și Solomon Muntean, ear' legendare de V. Petri, I. Popescu și Stefan Pop, de care adecă au cerut învățătorii; acum le mai atragem atențiunea și asupra abecedarului lucrat de amicii școlai, care este posesiunea librăriei N. I. Ciurcu din Brașov; abecedarul acesta e dintre cele mai bune, deci, căru învățător îi va fi iertat a-l folosi, dacă îl va introduce în școala sa și va avî cîtiva elevi miserii, cari nu 'și-l-ar pute procura, adreseze-se la acest comitet, că — încât 'i-ar ajunge puterile, aduce-va și de acestea, precum va aduce și de ale celorlalți autori.)

3. Ce este cauza de comitetul școlai de acolo nu prevede pe elevii miserii cu cărți și recuisite de scris, ca să putem lămurii publicul?

4. Din scrisorile adresate se se vadă bine adresa: cui se trimitem? locul: unde? și posta ultimă, din care se vor ridica cele trimise.

Tot ce atinge această afaceri se se adreseze secret. I al acestui comitet în Rodna-veche (O. Rodna) (Transilvania) 25 Octomvrie 1887.

Fl. Porcius,
președinte.

I. Pop Reteganul,
secret. I.

Mulțumită publică.

Subscrisul, după o întrerupere de cîtiva ani a studiului din cauza lipsei totate de mijloace, îmi luasem hotărîrea, ca cu începutul anului curent școlastic să-mi cerc din nou norocul, de a termina, în sfîrșit, clasele gimnasiale. Spre scopul acesta îmi luaiu inima în dinți și — fără cea mai mică rață de speranță de ajutor — îmi alosei mult vestitul gimnasiu român din Brașov, cugetînd că voi pute fi, cel puțin un an, cruțat în cătra de urmărire crudei miserii. N'a fost însă astfel, precum cugetam, căci ea și aici 'mi-a dat de urmă, și trebuia prin urmăre, ca să părăsesc și acest institut și să abđic, poate pentru totdeauna, de gîndul de a mai continua studiul. Dar' aflînd, — cum? nu o știu — despre starea mea, nobila tinerime studioasă dela gimnasiul superior și dela școala comercială română de aici, mă surprinse cu suma de 44 fl. v. a., colectată de demnul prefect al acesteia prin contribuiri benevole. Dându-mi-se astfel, deocamdată, posibilitatea de a-mi continua studiile la acest gimnasiu, îmi țin de cea mai sacră datorință, de a-mi exprima și pe calea aceasta cea mai ferbinte mulțumită față cu sus numita și marinimoasa tinerime pentru acest mare beneficiu, asigurându-o pentru totdeauna de perpetua mea recunoștință.

Brașov, 15/27 Octomvrie 1887.

Ioan Brînda,
student la gimn. român.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Constantinopl, 31 Octomvrie n. Sultanul e satisfăcut de convorbirea dela Friedrichsruhe, la care s'a stabilit integritatea imperului otoman pe basa unor înțelegeri ce vor urma în viitor.

Redactor responsabil: Adrian Cașolțanu.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 11 Noemvrie st. n. a. c. dreptul dării de consum (clasa III) pentru comuna Năsăud.
- 17 Ianuarie st. n. a. c. imobilele lui Parsehe Emil de către tribunalul reg. din Sibiu.
- 21 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Heidendorf Károly de către judecătoria reg. din Mediaș.
- 11 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Drach Pépi și consoților de către judecătoria reg. din Aiud.

Citațiune:

- Michael Schneider din Amnaș se se prezente pe ziua de 10 Noemvrie st. n. a. c. înaintea judecătoriei reg. din Mercuria.

Cursul pieței din Sibiu

din 1 Noemvrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.55	vend.	8.60
Lire turcesci		11.20		11.25
Imperiali		10.20		10.25
Ruble rusești		1.10		1.11

Bursa de Budapesta

din 31 Octomvrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung.	6%	99.70
" " " " " "	4%	86.50
" " hârtie " "	5%	86.50
Împrumutul căilor ferate ung.		149.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)		113.—
Bonuri rurale ung.		104.—
" " " " cu cl. de sortare		104.—
" " " " băntăne-timșene		104.—
" " " " cu cl. de sortare		104.—
" " " " transilvane		104.—
" " " " croato-slavone		—

Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.25
Împrumut cu premiu ung.	122.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.—
Rentă de hârtie austriacă	81.50
" " argint austriacă	82.40
" " aur austriacă	111.75
Losurile austr. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	883.—
" " de credit ung.	286.25
" " " " austr.	281.60
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.90
Napoleon-d'ori	9.91
Mărci 100 imp. germane	61.50
Londra 10 Livres sterlingi	125.26

Bursa de Viena

din 31 Octomvrie st. n. 1887.

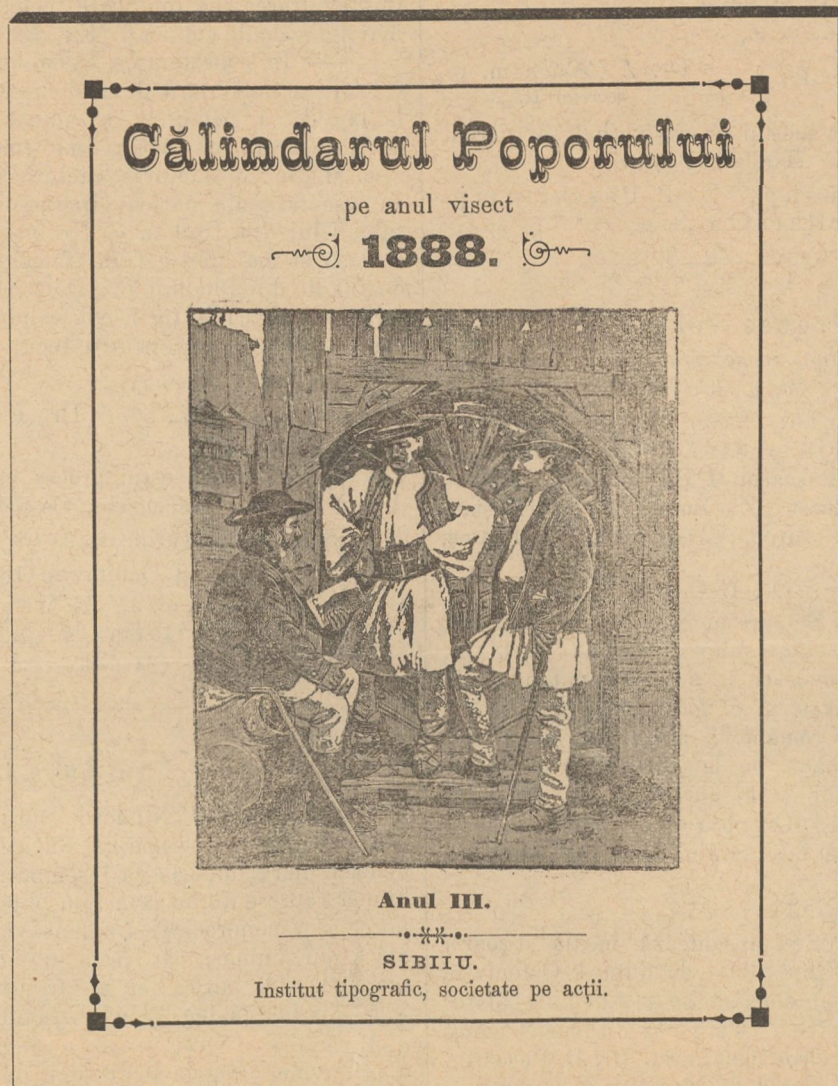
Rentă de aur ung.	6%	99.80
" " " " " "	4%	86.70
" " hârtie " "	5%	86.70
Împrumutul căilor ferate ung.		149.—

Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	113.50
Bonuri rurale ung.	104.40
" " " " cu cl. de sortare	104.40
" " " " băntăne-timșene	104.—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.—
" " " " transilvane	104.25
" " " " croato-slavone	104.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	—
Împrumut cu premiu ung.	123.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.—
Rentă de hârtie austriacă	81.65
" " argint austriacă	82.70
Rentă de aur austriacă	112.10
Losuri austr. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	886.—
" " de credit ung.	286.75
" " " " austr.	281.60
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	9.91
Mărci 100 imp. germane	61.40
Londra 10 Livres sterlingi	125.15

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Benedicțiile țeranilor români la născut, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vântură-Țeară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Băba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Cuprinsul: Căldărul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1888. — Regenții europeni. — Posta. — Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Lucrarea pământului. — Bătăia lui Sân-Petru. — Pădurea miseriei. — Isvor de apă-vie de George Coșbuc. — Poesii („Soarele mure“ de S. Bodnărescu; „Pribeagul“ de Andrei Bărbăntău; „Kamadeva“ de M. Eminescu; Doine populare). — Anecdote populare (Țiganul hopsitar; Țiganul și calul; Țiganul isteț; Țiganul păcălit). — Târgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vânzătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român
de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumareice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
8. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipărește cărți de tot felul, anuniuri de căsătorie, anuniuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.